

„**P**ředstavte si, ve vlaku je černý pasažér,“ stěžoval si pan průvodčí. „Před chvílí mi proklouzl mezi prsty, někde se ukryl a já ne a ne ho objevit!“ Do Julinky jakoby střelilo. Černý pasažér! Něco takového nesmí nechat náhodě! Mrkla na Vendelína, který seděl naproti. „Pojď ho najít a dopadnout.“ „A koho?“ „Černého pasažéra přece!“ A už letěla vagónem a Vendelín za ní.

„**J**ak asi takový černý pasažér vypadá? Jako po zuby ozbrojený vrahoun,“ přemýšlela Julinka nahlas a Vendelín začal couvat. „Juli, vraťme se raději zpátky.“ „Kdepak, Vendo! A heleme se, utržený knoflík. Ten bude určitě jeho. Za ním!“ Jenomže děti musely chvílku počkat, poněvadž vlak začal brzdit. „Zastávka Evropská,“ volal průvodčí a cestující se vykláněli z oken.

